

eheurd) mar ie riebelde oardig mit die puup in z'n handen. Toe 'k de mesien oafzette umdat 'k kloar was mit sponningen zagen, ging 'k noar de kachel um m'n handen te warmen. Die kachel was een oud teer- vat waar ze un kachel van emaaht hadden.

Daar lagen wat houtkrullen in te smeulen, want veel warmte kwam d'r niet oaf. 'k Zeeg: "Van Beek. Wat is ut koud!" Hie zeit: "Koud! In 1929 toe was 't pas koud (mar dat weet ik

niet omdat ik van 1931 bin.) Ik vreug: Hoe koud was ut toe dan?" Hie zeit: "Dat wee 'k niet. Toe hai je nog geen groaien. Ut vreur mar zo veurtan." As ie dan lachte dan klunk 't net zoals loater Paul van Vliet klunk as ie zeit: "Dat bin leuke dingen veur de minsen."

'k Vien da 'k 't hier mar weer us bie loaten mos. Misschien da 'k nog één stukjen kan schrieven mar dat zien julie dan wel.

Aart Kraaij.

Een plaatje uit de Stationsstraat rond 1930.

Links drogisterij "Semper Paratus" van de weduwe Müller, later voortgezet door zoon Herman. Het pand is later verbouwd tot winkelpassage " 't Spinnewiel". Op 14 juli 1982 werd het gebouw door brand verwoest.

Rechts de winkel van Westerink, al weer heel lang van de familie Griffioen. Daarnaast A. Tempel, later Bouwhuis en meer naar achteren Meiling, slager Pfrommer, later Goettsch.

